

Alkotmánybíróság
Hivatala

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00633-0/2021	
Érkezett: 2021 MARCH 18.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 1

Tárgy: alkotmányjogi panasz egyedi ügyben

Panaszós:

Hivatkozás: hasonló ügyben tettem alkotmányjogi panaszt,
az Alkotmánybíróság Hivatala IV/1709-3/2020.
ügyszám alatt nyilvántartásba vett.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszom és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és f) pontjai alapján, az egyedi ügyemben vizsgálja felül a 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.): 50. § (1) bekezdés f) pont fb) alpont; a 75/B. § (1) bekezdése, vele a 16/2014 (XII. 19.) IM rendelet 121. § (1), (2) és (3) bekezdései; a 75/N. § (2) bekezdése, a 75/S. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai és (2) bekezdése; a 133. § (4a) bekezdése és a 436/A. § (1) és (3) bekezdései, vele a 2020. évi CL. törvény 21. §; a 6/1996 (VII. 12.) IM rendelet: 137. § (1) és (3) bekezdései; a 239. § (1) bekezdése; a 2017. évi XC. törvény (Be.) 489. § (1) bekezdése, illetve a Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 1884/2020/3. számú; az 5. Bpkf. 168/2021/3. számú és az 5. Bpkf. 168/2021/2. számú bírósági végzetések Alaptörvénnyel való összhangját és az Alaptörvény 24. cikk rendelkezései szerint, figyelemmel a 2011. évi CL. törvény (Ab.tv.) 41. §, 42. § és 43. § rendelkezéseire, semmisítse meg azokat.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk állapítja meg a panaszóra.

1. Az alkotmányjogi panaszom alapját képező eset rövid leírása:
2018. 03. 28. napján, az akkor hatályos törvények szerint szabályosan kezdeményeztem a Bv. tv. 10/A. § (1) bekezdése szerinti, a nem megfelelő fogvatartási körülmények miatti kartalanítási eljárást, amelyet kiegészítve, 2018. 06. 25. napjáig terjedő időszakra, a 2006. 11. 02. napjától tartó fogvatartás körülményei miatt tettem.

A rendkívül elhúzódo eljárásban végül a Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 1684/2020/3. sz. alatt, 2021. 01. 18. napján hozott végleges határozatot, amelyet 2021. 01. 21. napján kézbesítettek a részemre.

Idő közben, 2020. 10. 31. napján újabb, a Bv. tv. 10/A. § (1) bekezdése szerinti eljárást kezdeményeztem a nem megfelelő fogvatartási körülmények miatt, a 2020. 05. 21. napjától, 2020. 10. 31. napjáig terjedő időszakra.

Ebben az eljárásban a Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 168/2021/3. sz. alatt végleges határozatot.

Az eljárásokban a jogorvoslati lehetőségeimre, az elsőfokú határozattal szembeni fellebbezéssel kihasználtam.

Az utóbbi ügyemben, a fellebbezésemet indítványoztam, hogy a bíróság, az alkalmazott Bv. tv. 75/N. § és a 16/2014. (XII. 19.) IM. rendelet 121. § (1) és (2) bekezdései miatt, az alaptörvény-ellenességük megalkopításáig vegyék kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását és az ügyemet függesztse fel a döntésig.

A Szegedi Törvényszék az 5. Bpkf. 168/2021/2. sz. végzésével, a Be. 489. § (1) szerinti eljárást elutasította.

Az ügyemben a bíróságok, az eljárásuk során több olyan jogszabályi rendelkezést is alkalmaztak, amelyeket már korábban megsemmisített az Alkotmánybíróság, illetve olyan jogszabályi rendelkezéseket is, amelyek az álláspon-
tom szerint Alaptörvény és az Emberi Jogok Európai Egyet-
mény (Egyezmény) rendelkezésével is ellentétesek.

A bíróságok eljárásai, a hozott döntések alapján az Alaptörvényben biztosított jogaimat is sértik.

Ezzel az Alaptörvény 24. cikk alapján és az Ab. tv. 26. § (1) és (2) bekezdései, a 27. § és a 32. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz.

II. A felülvizsgálni kért jogszabályok Alaptörvény - és Egyezmény - ellenességének indokai:

1. B. tv. 50. § (1) bekezdés f) pont fb) alpontja:

A jogszabályi rendelkezés értelmében a bv. bíró határozata ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Az egyedi ügyekben ezzel a jogorvoslati lehetőséggel nem élhettem.

A Kúria az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerinti kötelezettsége a jogalkalmazás egységessége és jogegységi határozatok hozatala tekintetében nem tudja gyakorolni az alkotmányos kötelezettséget a bíróságnak a bv. bírókét eljárása és meghozott határozatai ügyében, a panaszolt jogszabályi rendelkezés miatt.

Ezzel területenként, országokerte eltérő joggyakorlatok alakulhatnak ki. Az eltérő joggyakorlatok legalább részben, de nyilvánvalóan jogszabálysértő joggyakorlatok, ami nem lehet alkotmányos.

Ügyemben, a bíróság, a sopronkőhidai megfigyeltem meghatározásokon elért az intézeti adatok alapján más bíróságotól. Sopronkőhidai bv. intézet olyan megfigyelési adatokat közölt, amelyekben a zárka alapterületéből csak a 16/2014. IM. rendelet 3. mellékletében felsorolt tárgyakkal lefoglalt területet és nem a valóságban megfelelően (és jogszabályi előírástól is eltérően) minden bent lévő tárgy által elfoglalt területet vonták az alapterületből. Így törvénysértő határozatot született, amellyel nem fordulhattam a Kúriához.

A Kúria eljárása általában jóval rövidebb idő alatt vezet döntéshoz, mint az Alkotmánybíróság eljárása, így több alkotmányos-sági problémában jóval korábban eredményesíthetők volna a jogaimat.

Mindenkinek biztosítja az Alaptörvény, hogy a bíróság döntésével szemben felülvizsgálatot éljen a Kúriánál, de a pánszabály jogszabályi rendelkezés hatályosan megkülönböztetés módján a fogvatartottaktól elvessi ezt az alapjogot, így félben is. Puszta a fogvatartotti helyzet, mint egyéb helyzet szerinti megkülönböztetéssel.

Alláspontra szerint a Bv.tv. 50.§ (1) bekezdés f) pont f) alpontjának rendelkezése ellentétes az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésével és a XXVIII. cikk (9) bekezdésében, a XV. cikk (2) bekezdésében, illetve az Egyezmény 14. cikkében biztosított jogokat is sérti.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg azt.

2. A Bv.tv. 75/B.§ (1) bekezdése és vele az 16/2014 (XII. 19.) IM rendelet 121.§ (1), (2) és (3) bekezdései:

A jogszabályi rendelkezések a fogvatartottak elhelyezési közméreteit előírt elletterhez kötik (Bv.tv. 75/B.§ (1)) Az elletter fogalmát és számítási módját az IM rendelet 121.§ (1) és (2) bekezdései rögzítik.

Ezek szerint az egyéni elhelyezésben 6 m^2 , több személyes elhelyezésben személyenként legalább 4 m^2 elletteret ír elő a jogszabály. Az elletteret úgy kell kiszámolni, hogy a zárka lapterületéből le kell vonni a mellékhelyiség és a mosdó által elfoglalt területet, az eredmény osztani kell a zárkában elhelyezettek számával.

A rendelet 2015. 01. 01. napjától 2016. 12. 31. napjáig megtérítet határozott meg. Annak számítása, hogy a zárka

alapterületéből le kell vonni minden berendezési és felszerelési tárgy által elfoglalt területet és osztani a zártkörűen fogva tartottak létszámával. Ezek alapján kellett személyenként legalább 3 m^2 mozgásteret biztosítani.

Az IM rendelet 121. § (3) bekezdése, 2015. 01. 01. napja előtt az egyes személyes elhelyezésre semmilyen mozgás- vagy életteret nem írt elő, csak a zártka alapterületének legalább 6 m^2 -es mértékét.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) a panaszolt jogszabályi rendelkezések hatályba lépése előtt már kialakította a joggyakorlatot az Egyezmény 3. cikkének megfelelője tekintetében.

Lényege, hogy a fogvatartottaknak a zártkörűen, egyes személyes elhelyezés esetén 6 m^2 , többszemélyes elhelyezés esetén legalább személyenként 4 m^2 mozgásteret kell biztosítani.

Az Alkotmánybíróság 32/2014 (XI. 3.) sz. határozata az akkor (és korábban) hatályos jogszabályi rendelkezéseket az Alaptörvény III. cikkébe és az Egyezmény 3. cikkébe utközének minősítette, a jogszabályi rendelkezéseket megszüntette és megfelelő minimális mozgásteret meghatározására utasította a jogalkotót.

Vagyis az Egyezménynek és így az Alaptörvénynek is megfelelő jogszabályiuk az EJEB joggyakorlati szemlétiük kellett volna lennie. Az EJEB joggyakorlatában a $3,3 \text{ m}^2$ -t meg nem haladó személyes mozgásteret minden esetben Egyezményesítőnek lett ítélve a többszemélyes elhelyezésben.

Ezek alapján a Bu.tv. 75/B. § (1) bekezdésében és a korábbi 10/A. § (1) bekezdésében nevesített, megfelelő élet-ter biztosításra - figyelemmel a jelentősen eltérő számításai módokra - és vele együtt az IM rendelet 121. § rendelkezései Egyezmény és Alaptörvény ellenesek.

A 6 és 4 m² ellett és az ugyanelekora mértékű mozgásteret nyilvánvalóan nem lehet még közel sem átvenni. A mozgásteret meghatározásánál az ellett meghatározottól a zárt térben lévő tárgyak, ülések, asztalok, szekrények, radiátorok, tv-állványok, stb. által elfoglalt területeket is le kell vonni a zárt tér alapterületéből.

Igy nyilvánvalóan valótlan a Szegedi Törvénysele S. Bpkf. 168/2021/2. sz. végzésének [8] pontjában írtak és így a [7] pontban írtak sem állják meg a helyüket.

Az ellett szabályozás jóval kisebb mozgásteret biztosít az Egyezménynek megfelelően, sőt a korábbi 3 m² mozgásteret szabályozással is.

A jelenlegi, de a 2015.01.01. nappalól hatályban volt jogszabályi rendelkezések nem biztosítják a megfelelő foglalkozási körülményeket csak látásra és részben. Ezzel legalitásként igyekeztek a nem megfelelő körülmények egy részét és csökkenteni a köztalálatsi jogosultságot.

Ez nem ösztönzi az államot a probléma valódi megoldására, a valódi célok elérésére alkalmatlan a hatari szabályozás.

Álláspontom szerint a Bv.tv. 75/B. § (1) bekezdése és az ügyemben alkalmazott, korábbi 10/A. § (1) bekezdése és velük a 16/2014 (XII.19.) IM rendelet 12A. § (1), (2) és a korábbi (3) bekezdései ellentétesek az Egyezmény 3. cikk és az Alaptörvény III. cikk rendelkezésével, ezzel együtt az Alaptörvény Q.) cikk (2) és (3) bekezdéseivel is.

Mivel így a köztalálatsi eljárásaimban jóval kevesebb napra állapították meg köztalálatsit, így sérült az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti, tulajdonhoz való jogom is.

Továbbá a hatari szabályozás mind az elhelyezési körülmények megfelelősege, mind a köztalálats mértéke

felülvizsgálatban határozásról megkülönböztet az EJEB által megítélt fogvatartottak helyzetéről, határozásról, így az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerinti jogokat is sértik a panaszolt jogszabályi rendelkezések.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Bv.tv. 75/B. § (1) és a korábbi 10/A. § (1) bekezdésének, a 16/2014 (XII.19.)

számmú BM rendelet 121. § (1), (2) és korábbi (3) bekezdéseinek alaptörvény-ellenességét, semmisítse meg a jogszabályokat és utasítsa a jogalkotót valóban megfelelő jogszabály megalkotására.

Olyan megfelelő jogszabály megalkotására, amely a bíróság értelmezésével – miszerint a más kivás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző sérelem miatt kártalanítás csak akkor jár, ha nem biztosított a megfelelő életfeltétel / mozgásteret és csak a zártkában történt dolgok miatt – ellentétben az Egyezmény 3. cikkének és az Alaptörvény III. cikkének sérelméből okozó egyéb körülmények és egyéb eljárásban elbírállhatók legyenek akkor is, ha az előírt életfeltétel / mozgásteret egyébként biztosított, vagy a zártkán kívüli körülmény a jogsérelt, hiszen a fogvatartási körülmények és az alapjogok nem csak a zártkában és korlátozottan biztosítandók.

3. A Bv.tv. 75/N § (2) bekezdése:

A rendelkezés a Bv.tv. 75/B § (1) bekezdése szerinti nem megfelelő elhelyezési körülmények esetén fizetendő kártalanítás napi tételét 1200 és 1600 forint közötti összegben engedély megítélési a bíróságoknak.

A társadalmilag és más nem megfelelő fogvatartási körülmények miatt az EJEB, a korábbi magyar ügyekben megállapított igazságos elégtételt. Több ítélet alapján számítható volt az a napi tétel, amely átlagosan 8,20-euro volt. Ez jelenleg

ké. 2900 - forintnak felel meg.

A magyar jogszabály, a bíróságoknak, általában, a nemzetközi bíróság által megítélt összegeknek csak nem egészen a fele mértékű.

A jogszabályi rendelkezés nincs összhangban a nemzetközi joggal, annak általánosan elismert szabályaival.

A nemzetközi bíróság által megítélt ügyekben, a magyar fogvatartottakhoz képest itthon, a fogvatartottak, közöttük én is hatályosan meg vagyunk különböztetve az ugyan olyan körülményekre megítélt elégtétel összegében.

A jogszabályi rendelkezés szükségtelenül korlátozza a bíróságok függetlenségét azzal, hogy nem engedő kialakítaniuk a saját joggyakorlatukat a hatari és nemzetközi joggyakorlatnak megfelelően az ugyan ilyen és hasonló jellegű köztérítési ügyekre is tekintettel. Továbbá stílus skoldu engedő a differenciálást.

A saját ügyekben egyformán ítélték meg olyan napokat, ahol 1 m^2 alatti volt a mozgásterem, elfalatottan wc-vel olyan napokkal, ahol közel 4 m^2 élterem volt elfalatott wc-vel.

Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint a bírók függetlenek, de a törvénynek alá vannak rendelve.

Ez esetben olyan jogszabályt alkottak, amely alárendeli a bíróságot olyan, a mérlegelésükbe tartozó körülményben, amely mérlegelési tevékenységükben függetleneknek kellene lenniük. Különösen akkor, ha ezt a korlátozó rendelkezést az az állam iktatta törvényben, akinek az eljárásának jogtalanságában kell döntenie a bíróságnak.

A jogszabályi rendelkezés azt a 2017.01.01. napjától megállapított napi tételt engedő alkalmazzuk, amely eddig sem tartalmazott semmilyen értékkövetést (Bv.tv. 10/A. § (3)). Ezzel az elvire nagyon alacsony összegű köztérítési folyamatosan elenejeztetik.

Ezzel pedig az állam egyre kevésbé érdekelt abban, hogy a fogvatartási körülményeket megfelelővé tegye, hiszen összességében túl olcsón megúszta a nem megfelelő fogvatartási körülmények fenntartását és az állandó, alacsony kártalanítási összeg miatt egyre olcsóbb a jogellenes körülmények fenntartása.

Álláspontom szerint a Bv.tv. 75/N § (2) bekezdésének rendelkezése ellentétes az Alaptörvény 2) cikk (2) és (3) bekezdésével, a xv. cikk (2) bekezdésével, a 26. cikk (1) bekezdésével, közvetve ellentétes az Alaptörvény III. cikkével és az Egyetmény 3. cikkével.

Továbbá sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és az Egyetmény 14. cikk rendelkezése szerinti alapjogomat.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Bv.tv. 75/N § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt.

Kötelezze a jogalkotót arra, hogy alkosson olyan jogszabályi rendelkezést, amely biztosítja a bíróság függetlenségét, a nemzetközi jognak is megfelelő, alkotmányos joggyakorlatának kialakítását.

4. A Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai, illetve a (2) bekezdése:

A Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés a) pont aa) alpont rendelkezése a kártalanítási összeg kifizetését, a kifizetésekor mely fogvatartott részére, kizárólag a bv. intézet által kezelt fogvatartotti letelti számokra engedti utalni a kifizetőnek.

A Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés a) pont ab) alpont rendelkezése a kártalanítási összeg kifizetését, a kifizetésekor már szabadlábra helyezett elítelt részére, kizárólag a saját tu-

lajdonát képező számlára, amely felett kizárólagos rendelkezé-
sü engedni utalni a kifizetésnek.

A Bv.tv. 75/5 § (2) bekezdése szerint a kifizetések jogosultjai
egy alkalommal kezdeményezhetik a teljesítési adataik meg-
változtatását. A számlaszámla megváltoztatása esetén az elítelt-
nek igazolnia kell, hogy a számla az ő nevére szól.

A jogszabályban meghatározott személyek, az elítelték is, az
Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint jogképesek. Az Alap-
törvény XIII. cikk (1) bekezdése mindenkinek biztosítja a tu-
lajdonhoz való jogot. Ez a tulajdon megszerzésétől az
azzal való rendelkezés jogát is biztosítja.

A panaszolt jogszabályok rendelkezései a fogvatartottak, eli-
telték, köztük én is, jogképességet, a tulajdonnal való
rendelkezés képességét vonják kétségbe, amikor meghatá-
rozzák a kifizetésnek, hogy az összeget hogyan és hová fi-
zesse ki az elíteltnek.

A panaszolt jogszabályi rendelkezések, figyelemmel az elő-
zőekre is, hátrányosan megkülönböztetnek pusztán az eli-
teltségem és a fogvatartottságom miatt a tulajdonnal
való rendelkezés dolgában.

Különösen kimutatható ez az az, hogy a kártalanítás joga-
sultjai között a nem elítelték jogosultak arra, hogy az
általuk tettenlegesen megjelölt számlára utaltassák, vagy
megadott cikkekre kézbesítsék a részükre kifizetett
összeget. Ez a Bv.tv. 75/5 § (1) bekezdés b) pontja
biztosítja a részükre, közvetlenül az utalni, hogy az eli-
telték tulajdonjogát korlátozza a rendelkezés.

Álláspontom szerint a Bv.tv. 75/5 § (1) bekezdés a) pont
aa) és ab) alpontjai, és a (2) bekezdés rendelkezései
ellenfelek az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdé-
sével és sérti a XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított
alapjogomat.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a Bv. tv. 75/5 § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjainak és (2) bekezdésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg azokat. Kötelezze a jogalkotót alkotmányos jogszabályi rendelkezések megalkotására.

5. A Bv. tv. 133. § (4a) pontja:

A jogszabályi rendelkezés szerint, a fogvatartott, a bv. intézet által kezelt, letéti számláján lévő, saját tulajdonát képező pénzeszeget, vagy annak egy részét, kizárólag a bv. intézet parancsnokának engedélyével és kizárólag hozzátartozójának vagy kapcsolattartójának és csak különös méltánylást érdemlő esetben küldheti ki.

A jogszabályi rendelkezés az alkotmányjogi panaszom előző, 11.4. pontja szerinti indokokkal korlátozza a tulajdonhoz fűződő alapjogaimat.

Kétséget sem kelt a jogképességemet, szinte nyilvánvalóan alá helyezi annak, hogy a tulajdonommal való rendelkezést teljes felügyelet alá helyezi a fogvatartásom idejére, ráadásul olyan személy által, aki nem független, hiszen a fogvatartási körülményeimért ő felel és az ezzel kapcsolatos panaszom miatt érdekeltnek tekintendő fel.

A 11.4. pontban panaszolt jogszabályi rendelkezésekre is, de az ebben a pontban panaszolt jogszabályi rendelkezése különösen érvényes az az álláspontom, hogy a rendelkezés olyan aránytalanul súlyosan és szükségtelenül korlátozza az alapvető jogaimat, hogy az Alaptörvény I. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseinek rendelkezéseivel is ellentétes, ugyanis nincs olyan más alapvető jog, alkotmányos érték, amelyek érvényesülése és védelme szükségessé teszi a szabadságvesztés mellett, az annak okától függetlenül keletkezett tulajdonomhoz való jogom ilyen korlátozását.

Alkotmánybírók szerint a Bv. tv. 133. § (4a) pontja ellentétes az Alaptörvény 1. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével, a XV. cikk (1) és (2) bekezdésével és sérti a XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogokat.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Bv. tv. 133. § (4a) bekezdését és kötelezze a jogalkotót arra, hogy olyan rendelkezésekben szabályozza a fogvatartottak tulajdonának kezelését, amely nem sérti a tulajdonnal való rendelkezés jogát és eljárásukban ne késleltessék a joggyakorlást.

G. A 6/1996 (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) és (3) bekezdései és a 239. § (1) bekezdése:

A Szegedi Törvényszék az 5. Bpkf. 1884/2020/3. sz. végzéssel jogerősen és a Szegedi Törvényszék Bv. csoportja 24. Bv. 1478/2020/10. sz. végzéssel elsőfokú letartó eljárásában alkalmatlanná a panaszt, más hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezéseket.

A rendelet 137. § (1) bekezdése szabályozta 2015. 01. 01. előtti időszakban a fogvatartási körülményeimet elítélteként úgy, hogy a részemre is biztosítandó mozgásteret csak mint "lehetőleg" biztosítandónak meghatározva, több személy esetén. A 137. § (3) bekezdése szabályozta 2015. 01. 01. előtti időszakban a fogvatartási körülményeimet elítélteként úgy, hogy egy személyes elhelyezésben, a részemre egyáltalán nem írt elő minimális, sőt semmilyen mozgásteret, csak a zárka méreteire rendelkezést.

A rendelet 239. § (1) bekezdése szabályozta 2015. 01. 01. előtti időszakban a fogvatartási körülményeimet előzetes letartóztatóként úgy, hogy a részemre is biztosítandó mozgásteret csak mint "lehetőleg" biztosítandónak meghatározva, többszemélyes elhelyezés esetén.

Az egyedi ügyemben meghozott elsőfokú végzés indokolásában, az 5. oldalon hivatkozik a panasztolt jogszabályi rendelkezések

alkalmazhatóságára. A 6. oldalon részletezi, hogy mely idő-
szakokra alkalmazta a rendelkezéseket.

A másodfokú végzés ezen jogstabilitások alkalmazásával egyet-
értett, ennek indokait a végzésnek [6]-[8] pontjaiban
részletezi. Lényege, hogy a fellebbezésemben hivatkozott 32/
2014 (XI. 3.) Alkotmánybírósági határozatot a bíróság álláspont-
ja szerint csak 2015. 03. 31. napjával semmisítette meg az
érintett jogstabilitásokat, így a korábbi időszakra vonat-
kozóan alkalmazniuk kellett az ügyemben.

Álláspontom szerint a bíróságok a jogstabilitási rendelkezése-
ket - figyelemmel az Ab.tv. 45. § (1) és (3) bekezdéseire -
az ügyemben nem alkalmazhatták volna. A parasztolt jog-
stabilitási rendelkezések - figyelemmel az Alkotmánybí-
róság 32/2014 (XI. 3.) határozatában írtakra - alaptörvény
ellenesek az alkotmányjogi parasztom 11.2. pontjában írt
indokok szerint, mivel nem biztosították az Alaptörvény és
Egyetménynek megfelelően a minimális mozgásteret
a számára.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a
6/1996 (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) és (3) és a 239. §
(1) bekezdései ellentétesek az Egyetmény 3. cikkével
és az Alaptörvény III. cikk rendelkezéseivel, valamint
a Q) cikk (2) és (3) bekezdéseivel és az így, hatályo-
sabb hatásköri elbírálás vehető sérti az Alaptörvény XIII.
cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogomat.
Az Alkotmánybíróság tiltsa meg a megsemmisítendő két
jogstabilitási rendelkezések további alkalmazását.

7. A 2020. évi CL. törvény 21. § és a Bv. tv. 436/A § (1) és a
(3) bekezdés b) és c) pontjai.

A 2020. évi CL. törvény 21. § írtatta be, 2021. 01. 01. napjával
a Bv. tv. 436/A §-t,

A 2020. évi CL. törvény 21. § a hatálybalépésekor egyáltalán nem rendelkezett az általa hatályba léptetett jogszabályok alkalmazásáról, a Bv.tv. 636/A. § (1) bekezdése pedig arról rendelkezik, hogy az új, hatályba léptetett jogszabályi rendelkezéseket a 2021. 01. 01. napján folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni kell.

Azaz azokban az eljárásokban is, amelyeket a jogosultak már korábban, az akkor hatályos jogszabályok alapján kezdeményeztek és a bíróság jogerősen még nem döntött.

Az itt érintett jogszabályok között több olyan van, amely hatálynycosabb hatású a korábbi szabályozáshoz.

Ilyen jogszabály: a Bv.tv. 75/O § (1) bekezdés a) és b) pontjai, amelyek a kártalanítási kifizetést 90, illetve 120 napon belül rendeli kifizetési. En 2018. 03. 28. napján kezdeményeztem az egyik eljárást, amelyet érint a jogszabály változása és akkor a kifizetést a 70/B § szabályozta, a (6) bekezdés 60 napos határidővel.

Mivel a másik ügyemben 2020. 10. 31. én kezdeményeztem az eljárást, addigra a jogszabály korábbi változása miatt 90 napra változott a fizetési határidő, de a 120 napos fizetési határidős helyzet szintén hatálynycosabb rendelkezés abban az ügyben is.

Egyik ügyben sem történt még eddig a kifizetés és a végleges határozatok is 2021. évben lettek meghozva, így az új rendelkezés kiegészíti a hatálynycosra a kifizetéseket.

A Bv.tv. 75/O § (5) és (7) bekezdései, a 75/P § (1) bekezdés c) pontja, a (3), (4) és (5) bekezdések törvényi rendelkezései a kártalanítási összegre való végrehajtás lehetőségét a korábbi 10/A § (7) bekezdéséhez képest lényegesen, szinte teljes mértékben kiterjeszti.

A Bv.tv. 10/A § (7) bekezdése a kártalanítási összegből

csak a büntetés ügyben megítélt kártalanítást és kártételeket, illetve az elmaradt tartásdíjat engedte levonni és a más jogosultnak kifizetni.

Igy az új szabályozás, amelyet a folyamatosan volt eljárásokra is alkalmazni kellett, egyértelműen hátrányosabb hatású, mivel akár a teljes kártalanítás, a korábbi kötelezettségeken felüli részt is, végrehajtás alá vonható.

A Bv.tv. 75/A § rendelkezései értelmében nem rendelkezhetek a részemre kifizetett összegről, azt konkrétan a tulajdonhöz való alapjogom sértésével a jogszabályi rendelkezések tőlem függetlenül az akaratom ellenére szabályozták, míg 2018.03.28.-án, a párosszám előterjesztésekor még én határozhattam meg, hogy hova utalják a kártalanításon összeget, a 8. számú mellékletben. Az új szabályozás egyértelműen hátrányosabb hatású tőlem nézve.

A Bv.tv. 133. § (4a) olyan új rendelkezést tartalmaz, amely a korábban indokolt alaptörvény-ellenességen túl, a hatályba léptető jogszabályok szerint, a 2021.01.01. előtti, enyhébben szabályozott helyzethez képest jóval korlátozóbb keretek közé szorítják a korábbi időszakra vonatkozó kártalanítási összeget feletti rendelkezéseket. Ez lényegesen hátrányosabb hatású szabályozás a korábbiakhoz képest, tőlem nézve.

A Bv.tv. 75/R § a korábbi szabályozáshoz, a Bv.tv. 10/A § (7) bekezdéséhez képest - amikor az ügyem indult - kiterjeszti a kártalanításokból levonható jogcínek körét, így lehetőséget ad, hogy a korábbi szabályozáshoz képest több pénzt vonjanak el tőlem. Ez az új szabályozás egyértelműen hátrányosabb hatású a korábbihoz képest, tőlem nézve.

A Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai és a (2) bekezdése, a korábban indokolt alaptörvény-ellen-

nességei túl, azáltal, hogy a hatálybalépésével az ügyem-
ben alkalmazva lesz, amely 2021.01.01. előtt indult, egy-
értelműen hátrányosabb hatású azáltal, hogy a saját kár-
talanítási pénztemet nem a saját rendelkezésem szerinti
helyre fizetik ki, hanem diszkriminatív megkötésekkel,
meghatározott számlákra.

Az említett új jogszabályi rendelkezések mind hátrányos
hatásúak ráim nézve.

En a kártalanítási eljárásokat, amelyeket letartó bírói
döntések után kezdeményeztem az Alkotmánybíróság el-
járásait, 2021.01.01. előtt, azaz a Bv.tv. 436/A § és a 2020.
évi CL. törvény hatálybalépése előtt kezdeményeztem.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alatt rejtőzött jog-
államiság elve előírja, hogy a közhatalom a polgárok
számláira megismerhető és kiszámítható módon szabá-
lyozott keretek között fejti ki a tevékenységüket.

A jog egyértelmű, egyes részterületei, szabályai is világosak,
egyértelműek, hatásuk kiszámíthatóak, előre látható-
ak legyenek.

Alkalmazom szerint, a hivatkozott új jogszabályi rendel-
kezésekre is figyelemmel, a 2020. évi CL. törvény 21. §
és a Bv.tv. 436/A § (1) rendelkezései szerint, az új jog-
szabályi rendelkezéseket, a folyamatban lévő (mind a
bírói eljárás, mind a kifizetési eljárás tekinteté-
ben) eljárásokban is alkalmazni kell, ezzel sem a
a jogállamiság elve azáltal, hogy az általam kezdemé-
nyezett eljárások megindításának idején még más,
jóval enyhébb hatású jogszabályok voltak hatály-
ban. En az abban foglalt eljárási szabályokat is-
merhettem meg előre, azok alapján számítottam
ki, hogy az eljárásokat mikor kezdeményeztem, azok
véletlenül mikorra fejeződnek be és a kártalanítá-
sokat, mint tulajdonomat, miként használom.
A Bv.tv. 436/A § (3) bekezdése b) és c) pontjai az eljárá-
sokban alkalmazandó új szabályokban rögzített ha-

határidők kezdetét is 2021.01.01. napjától rendelni, amely miatt a már folyamatban lévő eljárások további késedelemet szenvednek, amely ugyancsak a jogállamiság elvébe ütköző.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2020. évi CL. tv. 21. § és a Bv. tv. 436/A. § (1) bekezdése és (3) bekezdés b) és c) pontjai ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, mivel visszamenőlegesen, már folyamatban volt eljárásokban rendelni alkalmazni a hatályosabb hatásci jogstabilitásváltozásokat és ezek sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogomat, semmisítse meg az alaptörvény-ellenes jogstabilitási rendelkezéseket és kötelezze a jogalkotót, hogy az új, hatályosabb helyzetet eredményező jogstabilitások hatályba lépését úgy szabályozza, hogy azokat csak az új szabályok hatályba lépése után, a hatályba lépést követő időszakra indított eljárásokban lehessen csak alkalmazni.

8. A 2017. évi XC. törvény (Bc.) 439. § (1) bekezdése:

A jogstabilitási rendelkezés értelmében a bíróságnak az Alkotmánybírósághoz való fordulása, az előtte folyamatban lévő ügyben nem egyértelmű. A jogstabilitás hivatalból vagy indítványra való eljárást a bíróság csak kezdeményezheti.

A jogstabilitási rendelkezésben hivatkozott és korábban hatályba lépett szakkalatos törvény, a 2011. évi CL. törvény 25. § (1) bekezdése értelmében, ha az előtte folyamatban lévő ügy elbírálása során olyan jogstabilitást kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy az Alkotmánybíróság azt már megállapította, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnal kezdeményezi az alaptörvény-ellenesség megállapítását.

Az Ab.tv. a "kezdemenyhazi" kifejezést használja, amely ki- jelentős mód és mint kötelezettség értelmezendő.

A Be. a "kezdemenyeheti" kifejezést használja, amely felté- teles mód és mint lehetőség értelmezendő. Vagyis, ha nem akarja, bármiért is, akkor nem kell megtenni az alkotmányos intézkedést, a tisztességes eljárás érdekében.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alatt részletezett jogállami- ság elve - amelyet az alkotmányjogi panaszom előző, 11.7. pontjában hivatkoztam és itt is azonos tartalommal indok- kolok - által elvált egyértelműség, hatását tekintve ki- szármíthatóság részben mindenképp alaptörvény-ellenes az álláspontom szerint. A két jogszabály, amely ugyan ar- ról az eljárásról ellentetes, mivel egyik kötelezettséget, a másik lehetőséget ír elő.

A Be. 489.§ (1) bekezdése jóval az Ab.tv. után lepett hatályba.

Az Ab.tv. az Alaptörvény 24. cikk (9) bekezdése szerint, sar- kalatos törvényként lepett hatályba. Az abban foglaltak- kal ellentetes jogszabály az álláspontom szerint az Alap- törvény T) cikk (3) bekezdésébe is ütköző. Továbbá a tiszt- tességes eljárás elvének eredményesülése is az eljáró bírósá- gok Ab.tv. szerinti kötelezettségével biztosítható.

Ügyemben a Szegedi Törvényszék 5.Bpfk. 168/2021/2. sz. végzésében a bíróság, az indítványomra sem fordult az Alkotmánybírósághoz. Így bizonyos alkotmányjogi panaszomban nem soron kívül, hanem jóval később dönt az Alkotmánybíróság, ami nyilvánvalóan az ér- dekeimmel ellentetes.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Be- 489.§ (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, semmi- sítse meg azt, mivel ellentetes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a T) cikk (3) bekezdésével és sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és az egyéni ügyemben a XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alap- jogaimat is.

utasítsa a jogalkotót arra, hogy hozzon olyan új jogszabályi rendelkezést, amely az Ab.tv.-el összhangban a bíróságnak előírja, hogy a feltételek fennállása esetén az Alkotmánybírósághoz forduljanak.

III. A felülvizsgálni kért bírói határozatok Alaptörvény-ellenességének indokai:

1. Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 1884 /2020/3. számú végzése:

A határozat az alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabályokon túl az alábbiak miatt alaptörvény-ellenes, a Szegedi Törvényszék Bv.Csoportja 24. Bv. 1478 /2020/10. számú végzésével együtt:

A másodfokú határozat minden lényeges körülmény tekintetében egyetértett az elsőfokú határozat tartalmával.

En két alkalommal, összesen 21 napot töltöttem a Büntetés-végrehajtási központi kórházban. Eme az időszakra is kiterjedt a panaszom. Az elhelyezési adatok alapján nem megfelelő, túlszűfolt körülmények között voltam elhelyezve, mégsem ítélték meg ezekre a napokra a kártalanítást. Indokként az elsőfokú ítélet 7. oldal aljától a 8. oldal közepéig, illetve a másodfokú határozat [18] pontjában indokolt okok miatt.

Lényege, hogy a börtönkórházban, ahol fogvatartottként, őrzött zárt körülmények között töltöttem az ítéletemet, az a különleges rendeltetésű zárt körtérmenek nevezik. A bíróság szerint az a körtérmenek névű helyiség nem zárt vagy lakóteret és a különböző egészségügyi rendeletek semmit sem írnak az elhelyezési körülményekről.

Alkaspontom szerint a bíróság jogszabálysértően járt el. A Bv.tv. 75/B§ (1) bekezdése és a korábbi 10/A.§ (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a kártalanítást minden olyan napra járt, amikor nem volt biztosítva az előírt életkörülmények. Semmilyen kivetítést nem tesz a törvény, a

fogvatartás helyiségnek elnevezése kötött. Feltehetően csak is a fogvatartás sora, a nem megfelelő életkor.

A 16/2014 (XII.12.) (M) rendelet 120.§ (1) bekezdése szerint az elítéltek elhelyezésére zártkákot és lakóhelyiségeket kell kialakítani. A 123.§ (2) bekezdése értelmében az állandó elhelyezésű zártkákön kívül egyéb rendeltetésű zártkák és lakóhelyiségek is kialakíthatók.

Állásponton szerint a Büntetés-végrehajtási Központi Körházban is zártkákot kellett kialakítani, hiszen csak abban helyezhetnék el. A közterem is zártka ebben az esetben, mégpedig egyéb rendeltetésű zártka a jogszabály egyértelmű rendelkezése szerint.

Ez esetben a Bv.tv. 75/B § (1) alapján jár a részemre a közterem a börtönkörházban töltött időre. Ennek nem megítélésére törvényesítő, tisztességtelen eljárás, pusztán a "közterem" elnevezés miatt.

A 2015.01.01. előtti fogvatartási körülményemre, a 2020. és 2021. évben alkalmazott korábbi, az Alkotmánybíróság 32/2014 (X.3.) határozatával megsemmisített jogszabályok alkalmazásának törvényesítő. A megsemmisítés az alaptörvény-ellenesség miatt lett kimondva, így ügyemben alaptörvény-ellenes jogszabályt alkalmaztak, a jogszabályok szövegét nem azok céljával és az Alaptörvényvel összhangban értelmezték.

Az alkalmazott 75/B (1) bekezdés (és 10/A. (1)) rendelkezéseiben az egyéb nem megfelelő fogvatartási körülményeket csak azokra a napokra vették figyelembe, amely napokon nem volt biztosítva a minimális élet/mozgásfeltétel. Ennek indokát az előfokú ítélet 10. oldal tetején adta, amellyel a másodfokú végzés egyetértett.

Állásponton szerint az ilyen jogszabályi értelmezés sem tisztességes, sem a jogszabály célját szem előtt tartó nem lehet, hiszen akár a megfelelő élet/mozgásfeltétel esetén minden emberre fogvatartási körülmény (pl. algy nélkül, wc nélkül, ablak nélkül, stb. elhanyagolt kialakított zártkában) nem vizsgálható, azaz megfelelő lenne. Pusztán az élettel vagy mozgásfeltétel biztosítása még nem

felelhet meg az Alaptörvény III. cikkének és az Egyetmény 3. cikkének.

A Baranya Megyei Bv. Intézetben töltött időből több hónapra kevesetül 1 m² alatti mozgásterrel, fallal lezártatlan wc-vel kialakított szobákban voltam fogvatartva.

A másodfokú ítélet [20]-[23] pontjaiban foglaltak alapján, az arányosság elve és a tisztességes eljárás elve alapján a pécsi, legrosszabb körülményekre aránytalanul alacsony napi tételt állapított meg a bíróság.

A Soproni Kiszármazási Fegyver és Börtönben töltött időre valószínű elhelyezési adatokat adott meg az intézet és ezt minden panaszom és indítványom ellenére teljes mértékben feltétel nélkül fogadta el a bíróság.

Nyilvánvaló, hogy a bíróságnak a valóságnak megfelelő tényállás megállapítására kell törekednie. Itt nem a szoba valóban meglévő, hanem egy elméleti lista szerinti (amely nem teljeskörű és kizárólagos) tárgyak alapján állapította meg a mozgásteret, amely során még a fallal lezártított wc és mosdó területét sem vette figyelembe!

Főzetlen észre is vehető, hogy egy 6 m²-es szobákban, ahol minden előírt berendezés megvan, nem lehet 4 m² a mozgáster (pl. wc: 1,16 m², ágy 1,56 m², stb.). Az ilyen eljárás alkotmányos szintet jeget szabályszelést és tisztességtelen.

A bv. intézetek az adatokat olyan módon adták meg, pl. az ablakok bruttó keretméretét és nem azok bevilágított felületeit, amely megteremt.

Továbbá az a tény, hogy a lakásban stabilizált fűtést, miszerint a téli fagy idején is eljutnak a fűtés, az még ettől nem lett törvényes és az Alaptörvény III. cikkének és az Egyetmény 3. cikkének megfelelő.

Vélem az Alkotmánybíróságot, hogy a Szegedi Törvényszék

szerk. 5. Bpkf. 1884/2020/3. számú végzetést semmisítse meg, mivel az ellentétes az Alaptörvény 28. cikk, a III. cikk rendelkezéseivel és sérti a XXVIII. (1) bekezdésében - mivel rendkívül elhárított az eljárás (2018.03.28. - 2021.01.18.) -, a XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XIII. cikk (1) bekezdésében (mivel az eljárásban sok napra, jogszétlen nem állapította meg a köztársaságot) biztosított alapjogaimat.

2. Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 168/2021/3. számú végzése:

A határozat az alkalmazott alaptörvény-ellenesség miatt talnított jogszabályok alkalmazásán túl az alábbiak miatt alaptörvény-ellenes:

A tényállást kizárólag az érdekelt - mivel a körülmények miatt a bíróséget eljárása paasztott - bíróséget adatszolgáltatás alapján állapította meg a bíróség.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalán indokoltan, bizonyítás nélkül, "mellebeszélve" (a bevilágító felületek említése nélkül) ítéte meg a találkák természetesen felnyélnek elégtelenségére alapított paasztomát.

A másodfokú határozat [4]-[5] pontjaiban ezzel is egyetértett az elsőfokú bíróséggal.

A megalkó motozásra vonatkozó paasztomát egyélt utra terelte azzal, hogy az nem az elhelyezéssel kapcsolatos, és így nem tartozik a Bv.tv. 75/B § (1) bekezdése szerinti egyélt megalkó balnalmódra.

A poloska invázóra vonatkozó paaszt is elutasította, mivel ha az nem is lett volna, holott az ítélet éppen ezzel rendkívüli poloskaíntást végzettetett a 136. találkákban.

Alfapontom szerinti az eljárás és a végzés ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével, és sérti a XXIV. cikk (1) bekezdésében (egyoldalú, valótlán, bizonyítás nélkül elfogadott adatközlés miatt) és a XIII. cikk (1) bekezdésében (mivel így kevesebb összegű kártalanítást ítélték meg) biztosított jogaimat sérti.

kérem az Alkotmánybíróságot, hogy szüntesse meg a Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 168/~~3~~ 2021/3. számú végzését a hivatkozott alaptörvény-ellenessége miatt.

3. Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 168/2021/2. számú végzése

A bíróság elsőfokú eljárásában alkalmazott új törvényi rendelkezés és a 16/2014. (VI. 17.) rendelet 121.§ rendelkezésének alaptörvény-ellenességének megállapítására indítványoztam, hogy a bíróság az Ab.tv. 25.§ és a Be. 489.§ alapján kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását.

A bíróság az indítványomat elutasította a Be. 489.§ (1) bekezdése alapján, mivel az csak lehetőséget és nem kötelezettséget ír elő a bíróságnak és a bíróság nem fordul az Alkotmánybírósághoz.

A Be. 489.§ (1) bekezdésével szemben tett alkotmányjogi panaszomban kifejtett indokaimon túl a határozat az alábbiak miatt tisztességtelen:

Figyelemre kívül hagyja az Ab.tv. rendelkezést és az ellentét miatt mindenképp az Alkotmánybírósághoz fordulás lett volna a tisztességes.

A végzés [8] pontjában írt valótlan megállapításra miatt, a bíróság a [7] pontban írtak szerint mindent alkotmányosnak tart. Azonban a többszemélyes elhelyezésre előírt 4 m^2 megosztott nem azonos az íthozott alkalmazott 4 m^2 ellettel és az egyéni elhelyezésben biztosítandó 6 m^2 megosztott sem azonos a 6 m^2 ellettel! A 16/2014 (XII. 19.) (VI. 17.) rendelet 121.§ és annak 2017. 01. 01. előtti rendelkezésének összehasonlításával egyértelműen látszik, hogy a megosztott szalmítások minden falkeberendezést, míg az ellettel szalmítások csak a mellékkelettség és a mosdó területet kell csak levonni a falterületéből. A két fogalomhoz tartozó terület nem lehet közel sem azonos, mivel az ellettel szalmításnál jóval kevesebb területet kell levonni a megosztott szal-

mitásait képest.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a Szegedi Törvénytalka 5. Bpkt. 169/2021/2. számú végzését semmisítse meg, mivel az ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével és sérti a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított, tisztességes eljárás-hoz való és az esszenciális határidőn belül való ügyintézéshez (a bíróság kezdeményezéseire az Alkotmánybíróság során kitérő dönt, jóval korábban, mint az en alkotmányjogi panaszomban) való alapjogaimat.

- IV. Az Alkotmánybíróság eljárásában kérem, hogy a nevemet és személyi adataimot zártan kezeljék, a beadványomat saját kezűleg írtam.

Szeged, 2021. március 9.

Tisztelettel:

